WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Olivier

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de vensterbank	4
O	O van Oude rivierarm	8
L	L van Landgoed	15
I	I van Iepenlaan	21
V	V van Vuurtoren	27
I	I van Imkerij	33
E	E van Eb	39
R	R van Rietland	45
	De kaart is af!	50
	Alle dieren van jouw reis	55
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif op de vensterbank

Het was zaterdagochtend. Olivier zat op de vloer van zijn kamer en bouwde een hoge toren van blokken. Tik-tik, klonk het tegen het raam. De toren wiebelde. Op de vensterbank zat een duif! Hij was grijs, met een glimmend groen kraagje en oranje kraaloogjes.

Aan één poot hing een piepklein kokertje. Het raam stond op een kier. ‘Roekoe,’ klonk het door de kier. ‘Ben jij Olivier?’ Olivier keek met grote ogen. Duiven kunnen toch niet praten? ‘Ja, dat ben ik,’ zei Olivier. ‘Gelukkig,’ zuchtte de duif. ‘Ik ben Pluim, de postduif van de Kaartenmaker. Ik heb iets voor jou.’

De Namenkaart van

OLIVIER

Zo zag de kaart eruit: nog helemaal leeg. Op elk rondje wacht een letter van jouw naam.

O van Oude rivierarm

Ze stonden bij een stil, kronkelend water met riet langs de kant. ‘Lang geleden stroomde de rivier hier,’ zei Pluim. ‘Toen koos de rivier een andere weg. Dit stukje bleef liggen. Een oude rivierarm.’ ‘Een rivier die verhuisd is,’ zei Olivier.

Een kikker sprong met een plons het water in. Libellen zoemden boven het riet. Het was er heel rustig.

Op een hoge paal stond een groot nest van takken. En op dat nest stond een grote witte vogel met zwarte vleugels, een lange rode snavel en lange rode poten. ‘Een ooievaar!’ riep Olivier.

De ooievaar gooide zijn kop naar achteren. Klepper-klepper-klepper! klepperde hij met zijn snavel. ‘Hij klappert!’ zei Olivier. ‘Ooievaars hebben bijna geen stem,’ zei Pluim. ‘Daarom klepperen ze met hun snavel. Zo begroeten ze elkaar.’

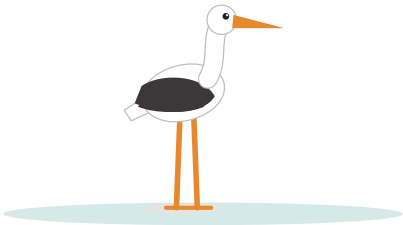
Er kwam een tweede ooievaar aanzweven, met wijd gespreide vleugels. Die landde op het nest. Klepper-klepper! deden ze allebei. ‘Ze zeggen hallo,’ zei Olivier. In het weiland liep een derde ooievaar. Hij stapte langzaam door het gras, zocht en pikte.

Hij at een kikker. ‘Ooievaars eten kikkers, muizen en wormen,’ zei Pluim. ‘Wat ze maar vinden.’ ‘Brengen ooievaars echt baby’s?’ vroeg Olivier, met een grijns. ‘Dat zeggen ze in verhaaltjes,’ zei Pluim. ‘Ik weet alleen dat ze héél veel takken brengen.’

Echt waar!

De ooievaar

Ooievaars hebben bijna geen stem. Ze begroeten elkaar door met hun snavel te klepperen.

Zo groot	1 tot 1,15 meter
Eet graag	kikkers, muizen, wormen en insecten
Zo herken je hem	wit met zwart, en een rode snavel en rode poten

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben wit met zwarte vleugels. Mijn snavel en poten zijn rood. Ik klepper met mijn snavel. Wie ben ik?

Het goede antwoord vind je op p. 58.

V van Vuurtoren

Olivier keek naar de kaart. Daar wachtte de V. Vinger op het rondje. Ogen dicht. Woesj! Ze stonden op het strand van een Waddeneiland. Op een duin stond een vuurtoren, rood en wit gestreept. ‘Een vuurtoren schijnt ’s nachts met een sterke lamp,’ zei Pluim. ‘Zo zien de schepen waar het land is, en varen ze er niet tegenaan.’ ‘Een nachtlampje voor schepen,’ zei Olivier.

Een hond rende over het strand. Zijn baasje gooide een stok. Hij rende zo hard dat het zand opspoot.

Over het strand liep een zwart-witte vogel met een lange oranjerode snavel en roze poten. Kliep! Kliep! riep hij, heel hard. ‘Wat een schreeuwlelijk,’ zei Pluim. ‘Een scholekster,’ zei Olivier. ‘Ik ken hem van zijn rode snavel!’ ‘Goed zo,’ zei Pluim.

De scholekster stapte naar een plekje waar schelpen lagen. Hij zette zijn snavel tussen de twee helften van een schelp en wrikte. Krak! De schelp ging open en de scholekster at wat erin zat. ‘Hij heeft een blikopener aan zijn hoofd!’ zei Olivier. ‘Zo’n snavel is net gereedschap,’ zei Pluim. ‘Sommige scholeksters tikken een gaatje in de schelp. Andere wrikken hem open.’

Kliep! Kliep! Er kwam een tweede scholekster aan. Ze renden samen een stukje, met hun snavels naar beneden, en riepen allebei hard. ‘Ze maken ruzie,’ zei Olivier. ‘Of ze zijn gewoon heel enthousiast,’ zei Pluim.

De puzzels, opgelost

Verschillen O: er staat een grote bloem; de letter is verdwenen; een andere muts; er staat een paddenstoel; er fladdert een vlinder (p. 13)